

Η πρώτη και δεύτερη ανάσταση του ανθρώπου

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

(Ιωάν. Κων. Κορναράκη, Ομ. Καθηγητού του Παν/μίου Αθηνών)

Με το σταυρικό του θάνατο ο Χριστός νίκησε την αμαρτία, τον γεννήτορα του θανάτου, και ανέστησε την πεσούσα στην αμαρτία ανθρώπινη φύση. Αλλά η έννοια της ανάστασης του ανθρώπου από την αιχμαλωσία του θανάτου εντοπίζεται σε δύο φάσεις· στην πνευματική ανάσταση, την ανάσταση της ανθρώπινης φύσης ή της ψυχής και στη σωματική ανάσταση!

Α. Η πνευματική ανάσταση του πεσόντος ανθρώπου σηματοδοτήθηκε με τη σάρκωση του Υιού και Λόγου του Θεού, του Κυρίου Ιησού Χριστού! Αλλά το μυστήριο της σάρκωσης υλοποιήθηκε πρώτα-πρώτα στο μυστήριο του Βαπτίσματος, με το οποίο ο άνθρωπος της πτώσης, βαπτιζόμενος στο θάνατο και την ανάσταση του Χριστού, έγινε κάτοχος δυνάμει θεουργών χαρισματικών προσόντων, προκειμένου να τα βιώσει και να τα αναπτύξει κατά την πορεία του προς το «καθ' ομοίωσιν», περνώντας έτσι στην κατάσταση της πρώτης ανάστασης.

Όλο το έργο της Εκκλησίας του Χριστού επί της γης βρίσκεται στην πορεία της πρώτης ανάστασης της ανθρώπινης φύσης.

Η πρώτη ανάσταση δηλώνεται στα αποστολικά κείμενα με όρους και χαρακτηρισμούς με ανακαινιστικό και αναγεννητικό νόημα. Όπως αναγέννηση, ανακοίνωση, ανανέωση, ανακαινούσθαι, ανακαινίζειν. Με τους όρους αυτούς προβάλλονται αναστάσιμες όψεις της πο-ρείας του χριστιανού ανθρώπου προς την κατά χάρη θέωση.

Ιδιαίτερα όμως σε δύο χωρία, ένα ευαγγελικό και ένα αποστολικό, είναι πιο συγκεκριμένος ο αναστάσιμος χα-ρακτήρας τους, δηλώνουν καθαρότερα την πρώτη ανάσταση.

- «Αμήν αμήν λέγω υμίν, ότι τον λόγον μου ακούων και πιστεύων τω πέμψαντί με έχει ζωήν αιώνιον, και εις κρίσιν ουκ έρχεται, αλλά μεταβέβηκεν εκ του θανάτου εις την ζωήν»(Ιω. 5, 24-26).
- «...Παν γαρ το φανερούμενον φως έστι. Διό λέγει έγειρε ο καθεύδων και ανάστα εκ των νεκρών και επιφαύσει σοι ο Χριστός»(Εφ. 5, 14).

Και στα δύο αυτά χωρία η πνευματική εν Χριστώ ζωή χαρακτηρίζεται ως μετάβαση από το θάνατο της αμαρτίας στη ζωή την αληθινή, ως ανάσταση πραγματική και ως έγερση από το θάνατο των νεκρών έργων της αμαρτίας στο φως της παρουσίας του Χριστού ήδη κατά την παρούσα ζωή!

Επομένως ο χριστιανός αγωνιστής, αναγεννώμενος εν Χριστώ Ιησού, από την παρούσα ζωή, αναστήθηκε ήδη πνευματικά και «μεταβέβηκεν» από το θάνατο των νεκρών έργων της αμαρτίας στη ζωή την αληθινή.

Η πραγματικότητα αυτή μας γίνεται πιο κατανοητή αν λάβουμε υπ' όψη μας ότι αυτή την αληθινή ζωή τη γεύε-ται, ως άμεση πραγματικότητα, ο πιστός κυρίως με τη συμ-μετοχή του στο μυστήριο της θείας Ευχαριστίας, κατά τον ρητό λόγο του Κυρίου· «Ο τρώγων μου την σάρκα και πί-νων μου το αίμα έχει ζωήν αιώνιον και

εγώ αναστήσω αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα». Πορευόμενος ο αγωνιστής αυτός στο δρόμο της εν Χριστώ ανακαίνισης, περπατάει ήδη την οδό της αιώνιας ζωής! Βιώνει την πρώτη ανάστα-ση, μεταλαμβάνοντας Σώματος και Αίματος Χριστού.

*

Β. Η δεύτερη ανάσταση, η αναμενόμενη με τη δευτέρα παρουσία του Χριστού, ως ανάσταση και των σωμάτων, θα ολοκληρώσει το έργο του Χριστού και ο χοϊκός άν-θρωπος που αξιώθηκε να ενδυθεί το Χριστό με το μυστή-ριο του Βαπτίσματος και αγωνιζόμενος θεοφιλώς αναστήθηκε εν Χριστώ Ιησού, θα βρεθεί, κατά τη δεύτερη πα-ρουσία του Χριστού, σύμμορφος της δόξας του και θα φορέσει την εικόνα του επουρανίου ανθρώπου. Τότε το φθαρτό θα ενδυθεί αφθαρσία και το χοϊκό θα ενδυθεί την αθανασία. Τότε ο επουράνιος αυτός άνθρωπος, ο σύμ-μορφος της δόξας του Χριστού, ο Χριστός κατά χάρη, θα εισέλθει στην αιώνια χαρά του Κυρίου του, στο ανέσπερο Πάσχα της Βασιλείας του Θεού! Στη δεύτερη ανάσταση, την αδιάδοχη και αιώνια!

(Ιωάν. Κων. Κορναράκη, Ομ. Καθηγητού του Παν/μίου Αθηνών, Σώμα και Αίμα Χριστού, Αθήνα 2010, σ. 120-123)